

ה"ת 44865/11/21 - מדינת ישראל - אכ"ל צפון להב 433 נגד תאופיק עיסאוי, זכי עיסאוי

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 44865-11-21 עיסאוי ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מיסא זועבי
מבקשת
נגד
משיבים
מדינת ישראל - אכ"ל צפון להב 433
1. תאופיק עיסאוי 2. זכי עיסאוי

החלטה

לפניי בקשת המדינה להאריך תוקף הצווים, למשך 180 ימים נוספים, בהתאם להוראות סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "**הפסד"פ**") ובהתאם להוראות סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**") וכן סעיפים 32, 34 ו-43 לפסד"פ.

רקע

1. התפוסים מושא הבקשה, נתפסו בעקבות חקירה פלילית המתנהלת כנגד המשיבים ואחרים, במסגרת תיק פל"א 451433/2021 בחיפושם אשר נערכו בבתי המשיבים ובחצריהם בתאריך 16.11.21, והוצאו לגביהם צווי תפיסה שניתנו כדין לטובת המבקשת.

2. ביום 16.11.21 החלה חקירה גלויה כנגד מוחמד זערור המכונה "פרטיק" ושותפיו הפליליים העיקריים, אשר על פי החשד קשרו קשר לביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירות מס ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון. חלק מהחשודים נעצרו, מעצרים הווארך מעת לעת, עד ליום 10.12.21 עת שוחרר החשוד המרכזי האחרון. המשיבים כאן, אף הם חשודים בפרשה.

3. הבקשה מתייחסת לרשימת התפוסים המפורטת בנספח א' לבקשה ומכילה 72 פריטי תפוס הכוללים: נדל"ן, אופנוע ים (ברישום בלבד), גרור לסירה (ברישום בלבד), גרור מסוג אדריה (צו איסור דיספוזיציה), רכבים (איסור דיספוזיציה/עיקול ברישום), פנקסי קבלות, מחשבים, ח-ן בנק, כספים מזומנים, מסמכים, טלפונים ניידים, פנקסי המחאות, המחאות, מחשב נייד (ניתן יהיה לשחרר בכפוף לכלל הראיה הטובה), טאבלט (ניתן יהיה לשחרר בכפוף לכלל הראיה הטובה) ודיסק קשיח.

4. המבקשת טענה כי על פי החשד, אשר התחזק מאד מאז המעבר לחקירה גלויה, החשודים פעלו בקשר פלילי לפתיחת חברות קש, הפצת חשבוניות פיקטיביות ומתן הלוואות בריבית. חלק מהעבירות ובפרט עבירות הלבנת ההון בוצעו באמצעות ניכיון שיקים אצל נותני שירותים פיננסים (נש"פים) שונים וביניהם בנש"פ הרשום על שמו של משיב 2 והמנוהל בפועל על ידי משיב 1.

5. המבקשת הבהירה כי מדובר בפרשיה מסועפת, רחבת היקף הן מבחינת העבירות ומרובת מעורבים וחשודים, הנחקרת כמקשה אחת, וזאת לאור אופי העבירות, ומשך תקופת ביצוען. החקירה מתנהלת בצוות חקירה מיוחד (צח"מ) משותף עם רשות המסים ומלווה על ידי הפרקליטות, נחקרת כמקשה אחת ועודנה מתנהלת, כאשר מבצעות פעולות חקירה מהותיות וטכניות כאחד, על כן נתבקשה הארכת החזקת התפוסים ב- 180 ימים על מנת להבטיח מימוש חילוטו של הרכוש התפוס לפי הוראות חוק הלבנת הון והפסד"פ.

6. במסגרת הדיון שהתקיים בפניי, חזרה המבקשת על בקשתה להאריך תוקף תפיסת התפוסים המצוינים בנספח א' לבקשה. נטען כי החשדות כנגד כל אחד מהמשיבים התחזקו, הרכוש מושא הבקשה הינו רכוש בר חילוט. עוד נטען, כי שוויו של הרכוש התפוס נופל משמעותית מהיקף העבירות המיוחסות למשיבים והמוערך בסכום עצום.

7. בעיקרי הטיעון שהוגשו על ידי בא כוח המשיבים ובהשלמת הטיעונים בעל פה, לא התנגדו המשיבים להארכת תוקף מועד התפיסה כמבוקש ביחס לכלל התפוסים והתנגדותם היחידה של המשיבים נוגעת להמשך החזקת הטלפונים שנתפסו בידי המבקשת. נטען כי בענין זה הגישו המשיבים בקשה קודמת לבית המשפט אשר נידונה והוכרעה במסגרת דיון מיום 01.02.22 שם הורה בית המשפט למבקשת להשיב את הטלפונים הניידים בתוך 21 ימים, היינו לא יאוחר מיום 22.2.22.

8. לאחר מועד ההחלטה, העבירו המשיבים למבקשת סיסמה לאחד המכשירים והודיעו כי אינם זוכרים את הסיסמאות לגבי יתר המכשירים. בהמשך ובהסכמת המשיבים, הגישה המבקשת בקשה להארכת החזקת הטלפונים הניידים ב- 21 ימים נוספים כדי לנסות ולפרוק אותם בהעדר סיסמה. בהתאם לכך ניתנה החלטה ביום 27.02.22 המאשרת את הבקשה. המבקשת לא השיבה את הטלפונים הניידים ותחת זאת הגישה ביום 15.03.22 בקשה שכותרתה "הודעה ובקשה להארכת תוקף אחזקת תפוסים". כך יוצא שחרף החלטה מפורשת ובלתי מותנית, כך לטענת המשיבים, לא הוחזרו הטלפונים הניידים לידיהם. העובדה שאין כיום למבקשת את הסיסמה שמשיב 1 מסר בעבר למבקשת, אינה אמורה לפעול לחובתו. עוד נטען כי מדובר בפגיעה מהותית במשיבים כאשר ערכם של הטלפונים הניידים, ששווים עמד על אלפי שקלים, הולך ויורד.

9. בא כוח המבקשת השיב שככל הנראה נפלה אי הבנה בין הצדדים, לגבי הטלפונים הניידים. המבקשת זקוקה לתפוסים לצרכי חקירה, היא ניסתה בפרק הזמן שנקבע לפרוק את הטלפונים אך ללא הצלחה. היחידה החוקרת עושה מאמצים לפריקת הטלפונים שיכול ויתגלו בהם ראיות חשובות

לקידום החקירה. עוד נטען כי השבת הטלפונים למשיבים, תיצור מצב לא שוויוני לגבי יתר החשודים, שהטלפונים שלהם מוחזקים והוארכה תפיסתם על ידי בית המשפט. זאת ועוד, העובדה כי בית המשפט קבע דיון בבקשה של המבקשת להארכת מועד תפיסת הטלפונים בעבר מלמדת על כך שבית המשפט ראה לנכון לקיים דיון לגופה של הבקשה.

דיון והכרעה

מסגרת נורמטיבית

10. בפרק הרביעי לפסד"פ מוסדרת "תפיסת חפצים". בסעיף 32(א) לפקודה מפורטות חמש חלופות העשויות, כל אחת בפני עצמה, לשמש כמקור סמכות לתפיסת חפץ, ביניהן החלופה ולפיה כאשר יש יסוד סביר להניח **"שבאותו חפץ נעברה עבירה"** או שהחפץ **"עשוי לשמשיאיה בהליך משפטי בשל עבירה"** או שהחפץ **"שימש אמצעי לביצוע העבירה"**. נפסק לא אחת, כי ישנן שלוש תכליות עיקריות בבסיס העילות לתפיסת חפץ, תכלית מניעתית, תכלית החילוט וכן תכלית ראיתית שהיא הרלוונטית לעניינו, קרי החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי (בש"פ 342/06 **לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.3.06), עמ' 6).

השתלשלות ההליכים

11. לנוכח העובדה כי התגלעה מחלוקת בין הצדדים לגבי ההסכמות שניתנו ופועל יוצא גם ההחלטות לענין הארכת תוקף התפוסים, אביא בפירוט השתלשלות ההליכים, לענין תפיסת הטלפונים עד כה, שכן הבקשות לא נדונו בפני מותב זה.

12. ביום 18.11.21 הוגשה על ידי המשיבים בקשה להשבת תפוסים לרבות שני מכשירי טלפון ניידים השייכים למשיבים **"(ג) פלאפון מסוג איפון 13 פרו - המצוי בבעלותו ו/או בחזקתו ו/או בשימוש של המבקש 1. (ד) פלאפון מסוג איפון 12, השייך למבקש 2."**

13. בהמשך, ביום 24.11.21 הוגשה על ידי המשיבים בקשה מתוקנת להשבת תפוסים שכללה את הטלפונים הניידים, כאמור לעיל. נטען בין היתר כי, המשך תפיסתם פוגע אנושות במשיבים.

14. במעמד הדיון ביום 1.2.22 טען בא כוח המבקשת כי **"בשלב זה של החקירה טרם עברנו בצורה סופית על שני מכשירי הטלפון. סה"כ נתפסו כ- 60 מכשירים במסגרת החקירה. נבקש 21 יום למצות פעולות אלה"**.

15. בהתאם, קבע בית המשפט בהחלטתו כדלקמן:

"תפוס נוסף נשוא הבקשה הינו שני מכשירי טלפון שנתפסו בחודש נובמבר במהלך החקירה."

עמוד 3

אני מחייבת את היחידה החוקרת להחזיר את מכשירי הטלפון תוך 21 יום. היחידה החוקרת רשאית להחזיר את המבקשים על כל התחייבות שתימצא לנכון להבטיח כי מכשירי הטלפון ישמשו לחקירה, אם יהיה בכך צורך. היחידה החוקרת תנצל את הזמן שניתן להעתיק את התוכן של המכשירים בהתאם לשיקול דעתה".

16. ביום 21.2.22 הוגשה בקשה **בהסכמה** לדחיית מועד השבת התפוסים. נטען כי לאחר בירור שבוצע התברר כי תכולת הטלפונים לא הועתקה בשל העובדה כי המשיבים לא מסרו את הסיסמאות הדרושות לשם כך. בנסיבות אלה, לא תוותר בידי המבקשת אלא להותירם בידיה, כראיה בהליך. ברם, לאחר דין ודברים ולאור העובדה כי אחד המשיבים מסר את הסיסמה לנייד שלו ואילו השני מנסה לברר את הסיסמה לשם מסירתה ליחידה החוקרת, הגיעו הצדדים להסכמה כי המועד יוארך ב- 21 ימים נוספים במהלכם תפעל המבקשת להעתיק את הניידים באמצעות הסיסמאות שימסרו לה. ככל שההעתקה תצלח יושבו הניידים בכפוף לחתימה על כלל הראיה הטובה ביותר. **במידה והעתיקת הניידים לא תעלה בידי המבקשת, הרי שתוגש בקשה מתאימה מטעמה.** כאמור, בקשה זו כולל הסיפא המודגש על ידי, היה מוסכם על שני הצדדים.

17. ביום 27.2.22 ניתנה החלטת בית המשפט ולפיה ניתנה ארכה של 21 ימים להחזרת מכשירי הטלפון, על פי המפורט והמוסכם.

18. ביום 13.03.22 הוגשה מטעם המבקשת הודעה ובקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים. נטען כי, במסגרת חקירת הפרשה נתפסו מידי המשיבים שלושה מכשירי טלפון ניידים, לאחר שמשיב 2 סיפק סיסמה לאחד המכשירים (83261900), המכשיר הועתק ויושב לידי בכפוף לחתימה על כלל הראיה הטובה ביותר. שני המכשירים הנותרים (פריטים 83261913 ו- 83261872) לא הועתקו נוכח העובדה כי הם נעולים בסיסמה והמשיבים לא סיפקו את הסיסמה הדרושה לשם פתיחתם בשלב זה. בנסיבות אלה עתרה היחידה החוקרת להותיר את התפוסים הנ"ל בחזקתה זאת לצורך הצגתם כראיה בהליך. במידה ויסופקו הסיסמאות ו/או ייפתחו המכשירים בידי היחידה החוקרת, באופן שתתאפשר העתקתם, יושבו בכפוף לחתימה על כלל הראיה הטובה ביותר.

19. בהחלטתו מיום 15.03.22 קבע בית המשפט **"בהסכמת הצדדים מוארך תוקף החזקת התפוסים, כמפורט בבקשה, עד לסיום ההליך בתיק העיקרי"**.

20. ביום 3.4.22 הוגשה על ידי המשיבים בקשה לעיין חוזר בהחלטה מיום 15.03.22 ובקשה להורות על החזרת שני מכשירי הטלפון הניידים למשיבים. נטען כי המשיבים מעולם לא נתנו הסכמתם להמשך החזקת הפלאפונים בידי המבקשת. עוד נטען כי, לא ברור מההחלטה עד מתי יוחזקו הטלפונים הניידים בשעה שלא קיים כלל "הליך עיקרי". באותו היום, נקבע דיון בבקשה ליום 10.04.22.

21. ביום 6.4.22 הוגשה בקשה **בהסכמה** לביטול הדיון והסכמות לענין תוקף תפיסת הטלפונים. נטען כי במסגרת האורכות שהתקבלו להחזקת התפוסים, נמסרה סיסמה של אחד הניידים, המכשיר הועתק והושב לבעליו. טרם נמסרו שתי סיסמאות לשני הניידים הנוספים. עוד נטען "הצדדים מתכבדים להודיע לבימ"ש כי

יסכימו להארכת תוקף התפיסה בניידים נשוא הדיון **עד לחלוף 180 הימים מיום התפיסה** - 16.11.2021 -
וככל שתתבקש הארכת תוקף תפיסה נוספת, המשיבה תפנה לבימ"ש הנכבד ותבקש את הארכת תוקף
התפיסה כאמור בסע' 35 לפסד"פ. למבקשים תעמוד הזכות להתנגד לבקשה זו". עוד נטען כי לאור ההסכמות
מתייתר הדיון שנקבע.

22. בהחלטה מיום 06.4.22 ניתן תוקף של החלטה להסכמות הצדדים, בדבר הארכת תוקף החזקת
התפוסים ב- 180 ימים מיום התפיסה - 16.11.21.

23. ביום 9.5.22 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו בה עתרה כאמור המבקשת להאריך תוקף תפיסת הצווים
כולל הטלפונים ובקשה זו הועברה לעיוני. לנוכח השתלשלות העניינים שסקרתי לעיל, ניתן ללמוד כי הפנייה
לבית המשפט בבקשה להארכת מועד ההחזקה בתפוסים, לרבות הטלפונים הניידים, נעשתה במסגרת המועד
הנתון של 180 הימים שהוסכם בין הצדדים. אדגיש כי אף אם הייתי מקבלת טענות המשיבים הרי שפנייה לבית
המשפט שנעשית באיחור ובחלוף המועד, אינה שוללת את סמכותו של בית המשפט להיעתר לבקשה להאריך
את ההחזקה בתפוס, ומחדל זה מובא כשיקול שיש לקחת אותו בחשבון עת מוגשת בקשה באיחור) בש"פ
4971/08 וייסמן נ' מדינת ישראל (28.10.08). כאשר לצד האמור עומד השיקול האם הוגשה בקשה על ידי
המדינה לארכה (גם באיחור), אם לאו, והאם בעל הנכס פנה בבקשה להשבת התפוס לידיו, אם לאו. על
פרשנות סעיף 35 לפקודה בעניין זה, וסמכות בית המשפט להארכת חזקה בתפוס בדיעבד, ראו בג"צ
2393/91 פרידנברג נ' שופטת השלום בת"א, (4.8.91), פסקה 8.

24. כאמור, ובניגוד למה שנטען על ידי המשיבים בפניי, תוקף תפיסת הטלפונים, הוארך בסופו של יום ב-
180 ימים מיום 16.11.21 על כן אני דוחה טענות המשיבים לפיהן היה על המבקשת להשיב את הטלפונים
בתוך 21 ימים מהחלטת בית המשפט ביום 27.2.22.

25. משדחיתי טענת המשיבים לכך שיש לדחות בקשת המבקשת להארכת תוקף תפיסת הטלפונים על הסף
לנוכח החלטה סופית להשיב את התפוסים, כעת יש להידרש לבקשה לגופה, קרי האם קיימת הצדקה להארכת
תוקף התפוסים ב- 180 ימים נוספים.

26. לאחר שעיינתי בתיק החקירה, ובדו"ח הסודי שוכנעתי בקיומו של חשד סביר שהמשיבים ביצעו את
העבירות המיוחסות להם, עוד שוכנעתי שבטלפונים התפוסים יש פוטנציאל ראייתי לקידום החקירה. כאמור,
לטענת המבקשת חדירה לטלפונים טרם הושלמה מסיבות טכניות. המשיבים לא סיפקו סיסמאות למכשירים,
ואין חולק כי זוהי זכותם, אך מימוש הזכות מאריך את מיצוי הראיות מן המכשירים ומצדיק את המשך החזקתם
בידי היחידה החוקרת. אדגיש כי, התרשמתי שמדובר בחקירה פעילה, שמתנהלת בקצב ראוי, ופרק הזמן שחלף
מאז תפיסת המכשירים אינו ארוך במיוחד, בוודאי כאשר עסקינן בפרשה מסועפת ומרובת מעורבים וחשודים. על
כן, ובאיזון שבין צרכי החקירה לצרכי המשיבים לעשות שימוש בטלפונים שלהם הגעתי לכלל מסקנה כי יש
להעדיף את האינטרס הציבורי.

27. בבסיס החלטתי עומדים הנימוקים הבאים, ובהם תפיסת הטלפונים כדין על פי צו ובהתבסס על חשד סביר שהוצג לבית המשפט שהוציא את אותו צו. גם אני התרשמתי בקיומו של החשד, כאמור. חלקם של המשיבים בפרשה על פי החשד, טובת החקירה, חשיבות הפקת ראיות ממכשירי הטלפון הניידים, ערכם הנמוך באופן משמעותי בהשוואה ליתר התפוסים ובהשוואה להיקף העבירות העצום, והיעדר יכולת של המשיבים להשתמש במכשירים בהיעדר סיסמה.

28. לזאת אוסיף שכל עוד קיים הבסיס הראיתי הנדרש, ובנוסף קיימת עילה לתפיסה, והחקירה מתנהלת ואינה קופאת על שמריה, כאשר אף חלה התקדמות בחקירה מאז הדיונים בבקשות הקודמות להשבת התפוסים, לא מצאתי כי קיים כל פגם בבקשת המבקשת להמשיך ולהחזיק בתפוסים. לא ניתן לומר כי לנוכח פרק הזמן שבו מחזיקה המבקשת בתפוסים, תכלית התפיסה פקעה או פחתה. במקרה שבפניי, שקלתי כאמור את הסיכוי לקיום משפט ומידת הנחיצות בחפץ כראיה במסגרתו, ושוכנעתי כי מדובר במקרה בו קיים יסוד סביר לכך כאשר התפוסים עשויים לשמש כראיה בהליך פלילי, לאחר הגשת כתב אישום, ככל ותתקבל החלטה על כך. ומשכך, תכלית תפיסתם קיימת עוד.

29. אעיר כי לא נעלמה מעיני העובדה כי ריבוי ההודעות והבקשות בתיק, ופועל יוצא ההחלטות, היו תולדה של הסכמת המבקשת מלכתחילה להאריך את תוקף התפוסים ב- 21 ימים בלבד. יחד עם זאת, אין לומר שזה השיקול המכריע, אלא שיקול אחד בין יתר השיקולים אשר אין בו כדי להגביל שיקול דעתה של המבקשת או שיקול דעת בית המשפט, אך בשל כך שהמבקשת סברה תחילה, כי ניתן יהיה לבצע את החדירה לטלפונים בפרק זמן זה.

30. בנוסף, גם מטעמים של שוויון ואחידות אל מול יתר החשודים בפרשה, אשר מכשיריהם מוחזקים בידי המבקשת, מצאתי להיעתר לבקשה שכן לא ראיתי מקום לעשות אבחנה בין עניינם של המשיבים כאן לעניינם של אחרים, מכל הנימוקים שמניתי לעיל. יחד עם זאת, כפי שקבעתי בהחלטות קודמות, גם כאן, אני מורה ליחידה החוקרת לקדם ביעילות פעולות החדירה לטלפונים הניידים שטרם בוצעו, ומיצוי תוצרי החקירה לטלפונים שהועתקו ולהשיב אותם לאחר תום ביצוע הפעולות למשיבים, בכפוף לכך שיחתמו על כך שהעוותקים המצויים בחזקת המבקשת זהים למקור, וכי לא יעלו טענות בענין כלל הראיה הטובה ביותר.

סיכום

31. לאחר שערכתי את האיזונים הצריכים לענין, מצאתי כי בשלב זה, לאור עוצמת החשד המבוסס על חומרי החקירה ובהתחשב בקצב התקדמות החקירה ובדגש על פעולות החקירה הרבות אשר בוצעו מתום מעצרו של החשודים ביום 25.11.21 ועד היום ולפעולות החקירה המבוקשות, וכן בהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום ובסיכויי הרשעה בתום ההליך, הצורך הראיתי והחקירתי ופרק הזמן שחלף מעת התפיסה יש לאפשר למבקשת להמשיך ולהחזיק את הטלפונים למשך 180 ימים נוספים, על כן אני נעתרת למלוא התקופה המבוקשת. ככל שלא תחול התפתחות משמעותית בחקירה או שלא יוצגו פעולות שננקטו לצורך חדירה למכשירים, או צפי ריאלי לחדירה אליהם, תישקל החזרת המכשירים

למשיבים בעתיד.

32. משלא התנגדו המשיבים להארכת תוקף החזקת יתר התפוסים, אני מורה על הארכת תוקף החזקת **התפוסים כולם** למשך 180 ימים נוספים שמנינם מיום 16.05.22, למעט התפוסים שהמבקשת הסכימה להשיבם כמפורט בנספח א'.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

חומרי חקירה יוחזרו למבקשת באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, כ' תמוז תשפ"ב, 19 יולי 2022, בהעדר הצדדים.